

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΤΤΙΚΑ

Από τις 9 έως τις 13 Σεπτεμβρίου του 1971, 1.300 κρατούμενοι -μαύροι, λευκοί και πορτορικανοί, όλοι μαζί- κατέλαβαν για 4 μέρες τις φυλακές Άττικα στη Νέα Υόρκη. Με αφορμή κάποιες φήμες για το βασανισμό ενός κρατούμενου, οι φυλακισμένοι εξεγείρονται και παίρνουν 39 δεσμοφύλακες ομήρους. Αιτία ήταν οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης στις φυλακές και σίγουρα η ξεκάθαρα ρατσιστική πολιτική του εγκλεισμού (χαρακτηριστικά ενώ η τεράστια πλειοψηφία των φυλακισμένων ήταν μαύροι και πορτορικανοί, όλοι οι 383 δεσμοφύλακες ήταν λευκοί). Επίσης αξ σημειώσουμε ότι ο ρόλο έπαιξε και η οργή των φυλακισμένων (και όχι μόνο στην Άττικα) για τη δολοφονία του George Jackson, στελέχους των Μαύρων Πανθήρων, κατά την απόπειρα απόδρασής του από τη φυλακή σαν κουεντίν της Καλιφόρνια, η οποία έγινε στις 21 Αυγούστου 1971, λίγες μέρες πριν την εξέγερση της Άττικα.

Ο κυβερνήτης της πολιτείας Νέλσον Ροκφέλερ αρνείται από την αρχή να δει τους φυλακισμένους και οι διαπραγματεύσεις γίνονται με τον υπεύθυνο για τις φυλακές Ράσελ Όσβαλντ. Τα περισσότερα αιτήματα γίνονται δεκτά αλλά κάποια άλλα όχι (όπως το αίτημα για αμνηστία ή η απόμάκρυνση του εκεί αρχιφύλακα). Τελικά ο Ροκφέλερ ζητάει την επέμβαση της αστυνομίας κι έτσι πάνω από 1.000 αστυνομικοί και εθνοφρουροί μπουκάρουν στη φυλακή, ελικόπτερα ρίχνουν δακρυγόνα και τα πληρώματά τους καλούν με μεγάφωνα τους κρατούμενους να παραδοθούν. Οι μπάτσοι πυροβολούν στο ψαχνό και ο τελικός απολογισμός είναι 43 νεκροί (33 κρατούμενοι και οι υπόλοιποι φρουροί και υπάλληλοι), ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 250. Η εικόνα της φυλακής μετά τη σφαγή θυμίζει πεδίο μάχης. Η διεύθυνση των φυλακών για να δικαιολογήσει την αγριότητα της αστυνομικής επίθεσης ανακοινώνει ότι οι κρατούμενοι είχαν σφάξει τους ομήρους. Όμως σε λίγες ώρες η ιατροδικαστική έκθεση επιβεβαιώνει ότι όλα σχεδόν τα θύματα έφεραν τραύματα από σφαίρες αστυνομικών και εθνοφρουρών, ενώ οι κρατούμενοι αποδεδειγμένα δεν είχαν πυροβόλα όπλα. Μετά την ανακατάληψη της φυλακής, οι μπάτσοι βασάνισαν άγρια όσους επέζησαν. Χαρακτηριστικά έσκιζαν επιδέσμους από τραυματίες, τους κλωτσούσαν στην κοιλιά, τους πετούσαν από τα φορεία κοκ. Δείχνοντας το πραγματικό και χωρίς φτιασιδώματα πρόσωπο της κρατικής εξουσίας όταν έρχεται αντιμέτωπη με τη συλλογική δύναμη αυτών που αποτελούν τον "πλεονάζοντα πληθυσμό" των κολαστηρίων που ποζάρουν με το αθώο όνομα "σωφρονιστικά καταστήματα".

Η σημερινή προβολή έχει σκοπό αφενός τη διατήρηση της ταξικής μνήμης όσον αφορά μια από τις μεγαλύτερες εξεγέρσεις στις φυλακές και αφετέρου μια ελάχιστη κίνηση αλληλεγγύης στους σημερινούς φυλακισμένους των ΗΠΑ που καλούν σε πανεθνική απεργία σήμερα στις 9 Σεπτεμβρίου 2016.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΤΤΙΚΑ

Από τις 9 έως τις 13 Σεπτεμβρίου του 1971, 1.300 κρατούμενοι -μαύροι, λευκοί και πορτορικανοί, όλοι μαζί- κατέλαβαν για 4 μέρες τις φυλακές Άττικα στη Νέα Υόρκη. Με αφορμή κάποιες φήμες για το βασανισμό ενός κρατούμενου, οι φυλακισμένοι εξεγείρονται και παίρνουν 39 δεσμοφύλακες ομήρους. Αιτία ήταν οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης στις φυλακές και σίγουρα η ξεκάθαρα ρατσιστική πολιτική του εγκλεισμού (χαρακτηριστικά ενώ η τεράστια πλειοψηφία των φυλακισμένων ήταν μαύροι και πορτορικανοί, όλοι οι 383 δεσμοφύλακες ήταν λευκοί). Επίσης αξ σημειώσουμε ότι ο ρόλο έπαιξε και η οργή των φυλακισμένων (και όχι μόνο στην Άττικα) για τη δολοφονία του George Jackson, στελέχους των Μαύρων Πανθήρων, κατά την απόπειρα απόδρασής του από τη φυλακή σαν κουεντίν της Καλιφόρνια, η οποία έγινε στις 21 Αυγούστου 1971, λίγες μέρες πριν την εξέγερση της Άττικα.

Ο κυβερνήτης της πολιτείας Νέλσον Ροκφέλερ αρνείται από την αρχή να δει τους φυλακισμένους και οι διαπραγματεύσεις γίνονται με τον υπεύθυνο για τις φυλακές Ράσελ Όσβαλντ. Τα περισσότερα αιτήματα γίνονται δεκτά αλλά κάποια άλλα όχι (όπως το αίτημα για αμνηστία ή η απόμάκρυνση του εκεί αρχιφύλακα). Τελικά ο Ροκφέλερ ζητάει την επέμβαση της αστυνομίας κι έτσι πάνω από 1.000 αστυνομικοί και εθνοφρουροί μπουκάρουν στη φυλακή, ελικόπτερα ρίχνουν δακρυγόνα και τα πληρώματά τους καλούν με μεγάφωνα τους κρατούμενους να παραδοθούν. Οι μπάτσοι πυροβολούν στο ψαχνό και ο τελικός απολογισμός είναι 43 νεκροί (33 κρατούμενοι και οι υπόλοιποι φρουροί και υπάλληλοι), ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 250. Η εικόνα της φυλακής μετά τη σφαγή θυμίζει πεδίο μάχης. Η διεύθυνση των φυλακών για να δικαιολογήσει την αγριότητα της αστυνομικής επίθεσης ανακοινώνει ότι οι κρατούμενοι είχαν σφάξει τους ομήρους. Όμως σε λίγες ώρες η ιατροδικαστική έκθεση επιβεβαιώνει ότι όλα σχεδόν τα θύματα έφεραν τραύματα από σφαίρες αστυνομικών και εθνοφρουρών, ενώ οι κρατούμενοι αποδεδειγμένα δεν είχαν πυροβόλα όπλα. Μετά την ανακατάληψη της φυλακής, οι μπάτσοι βασάνισαν άγρια όσους επέζησαν. Χαρακτηριστικά έσκιζαν επιδέσμους από τραυματίες, τους κλωτσούσαν στην κοιλιά, τους πετούσαν από τα φορεία κοκ. Δείχνοντας το πραγματικό και χωρίς φτιασιδώματα πρόσωπο της κρατικής εξουσίας όταν έρχεται αντιμέτωπη με τη συλλογική δύναμη αυτών που αποτελούν τον "πλεονάζοντα πληθυσμό" των κολαστηρίων που ποζάρουν με το αθώο όνομα "σωφρονιστικά καταστήματα".

Η σημερινή προβολή έχει σκοπό αφενός τη διατήρηση της ταξικής μνήμης όσον αφορά μια από τις μεγαλύτερες εξεγέρσεις στις φυλακές και αφετέρου μια ελάχιστη κίνηση αλληλεγγύης στους σημερινούς φυλακισμένους των ΗΠΑ που καλούν σε πανεθνική απεργία σήμερα στις 9 Σεπτεμβρίου 2016.

ΕΚΤΟΣ ΤΩΝ ΤΕΙΧΩΝ